

Foto: Ritva Granholm

Månadens INTERVJU

"Bekanta er med vardagen i vården"

– Kanske det skulle vara nyttigt för beslutsfattarna att på ett grundligare sätt bekanta sig med vardagen i vårdbranschen, säger Karin Söderback (66 år) i Närpes, numera pensionerad, men med en långyrkeskarriär i sjukvården bakom sig.

Det säger hon i en kommentar till de nedskärningar i arbetsvillkoren som regeringen hotat med, och som skulle drabba bland andra kvinnorna i vården och i andra låglönebranscher.

Karin Söderback är född på Åland, men det var kärleken som förde henne till Närpes, via Stockholm, där hon fick sin utbildning och jobb som undersköterska på Karolinska universitetssjukhuset. Till Närpes flyttade familjen med sina två barn år 1979 och Karin Söderback har till största delen arbetat inom åldrvården före pensioneringen.

– Jag har trivts bra i Närpes, jag tycker att åldrvården här har fungerat bra. Men det är ett tungt arbete

och det ledde för min del till att jag helt enkelt "lyfte sönder mig", säger hon.

Hon skadade en höft som ung i en olycka och under åren blev höftskadorna värre, hon blev sedermera opererad och fick av läkaren order om att i fortsättningen varken lyfta tungt eller vrida på kroppen.

– Men det är ju just det vi gör i åldrvården! Dessutom hade min man insjuknat efter tre stroke-anfall och jag hade samma dilemma hemma, säger hon, men säger ändå att hon tillhör dem som verkligen kämpade för att INTE behöva gå i pension. Men faktum kvarstod och vid 53 års ålder blev Karin Söderback sjukpensionerad.

– Jag ville verkligen inte lämna arbetslivet, och jag stred länge emot. Men det gick inte. Det kändes bedrövligt och jag blev deprimerad över att behöva sluta arbeta – Men när min man insjuknade beslöt jag att jag vill vårda honom hemma så länge det var möjligt. Så ville jag ha det – han var en fin och omtänksam man. År 2004 gick han bort.

Karin är av den sociala sör-

ten och säger själv att hon börjar klättra på väggarna om hon inte får träffa folk: det sociala umgänget är viktigt, men främst är det samvaron med de fem barnbarnen som nu prioriteras.

– Det är kämpigt, men jag klarar mig, säger Karin Söderback om sin ekonomiska situation. Däremot blir hon upprörd över försöken att införa tvångslagar som skulle skära i bl.a. vårdpersonalens utkomst och arbetsvillkor.

Hon tror att politikerna inte känner till vardagen i vårdbranschen.

– I Närpes bjöd vi en gång in kommundirektören till Fridahemmet där jag arbetade – vi ville att han skulle få bekanta sig med hur vi arbetar. Vi var stenhårda mot honom då han med jämna mellanrum frågade om han kunde gå ut på en cigarett. Det blev blankt nej, och när hans arbetsdag med oss var slut konstaterade han att vårt arbete var så mycket tyngre än han hade föreställt sig.

– Något för andra beslutsfattare att pröva på, tycker jag.

Siv Åstrand

Tre PRO ordförande

Nu har jag upplevt tre ordföranden i Sveriges och Nordens största pensionärsorganisation PRO. Min första ordförande var **Lars Wettergren**.

Han var en markant profil inom den svenska socialpolitiken med tonvikt på Stockholm. Hans ordförandeperiod inföll åren 2004–2008 då jag kom med i det nordiska samarbetet som företrädare för vårt förbund.

Wettergren var en vänlig och smidig förhandlare. Jag hade möjlighet att flera gånger gå in som hans suppleant i den europeiska pensionärsorganisationen AGE, som är europeiska unionens bollplank i äldre frågor. I dag är Wettergren sysselsatt med att grunda särskilda kulturföreningar inom PRO.

Med **Curt Persson** fick PRO en synnerligen utåtriktad, energisk och vital ordförande. Persson hade varit fackfören-

ingsordförande för postens anställda och senare också engagerad i det internationella postfacket. Persson var en målmedveten ledare, som efter vidlyftiga diskussioner lyckades komma till ett enhälligt beslut bl.a. i pensionärsorganisationernas nordiska samarbetskommitté NSK.

Nya ordföranden **Christina Tallberg** har varit ombudsman inom Arbetarnas bildningsförbund och har nu tagit över som första kvinnliga ordförande i PRO:s sjuttioåriga historia. Vid hennes tillträde genomförde PRO:s kongress också jämställd representation. Den nya styrelsen består av hälften män och hälften kvinnor.

Tallberg vill särskilt lägga vikt vid att få med och integrera invandrare i PRO:s verksamhet. Uppgiften är stor och krävande. Många invandrarkvinnor har i enlighet med sin kulturella tradition stannat hemma och förblivit utanför förvärvslivet. Kontaktytan med det svenska samhället har förblivit begränsad.

Det kunde vara dags för att också PCF skulle planera för aktivitet bland äldre invandrare. Deras skara växer, behovet av integration är stort och PCF kunde ge dessa äldre invånare en röst i debatten.

Ralf Friberg

Foto: Marianne Laxén

Inte enbart för att trivas

Det var strålande väder och cirka 2000 människor som hade samlats på medborgartorget i Helsingfors onsdagen den 8 oktober för att föra fram sina åsikter om regeringens planer på att försämr situationen för många pensionstagare med små inkomster. Våra paroller var:

1. Vi stöder de svaga i samhället,
2. NEJ till försämring av bostadsstödet och
3. Ta inte från de fattiga.

Demonstrationen hade arrangerats av Pensionstagarnas Centralförbund rf tillsammans med Pensionärerna rf.

PCF hade under sommarmånaderna föreslagit EETU-PIO rf (Pensionärsförbundets intresseorganisation, en paraplyorganisation för alla pensionärsförbund) att alla pensionärsorganisationer skulle tillsammans samlas för att protestera mot regeringens nedskärningspolitik och visa vår solidaritet med de svaga i samhället.

Men de övriga pensionärsförbunden ville inte delta. Inte heller Svenska Pensionärsförbundet. Det får mig att ställa frågan om det inte ligger i de andra pensionärsorganisationernas intresse att försöka motarbeta försämringar som berör de allra mest utsatta pensionstagarna?

Jag har kommit med i vår verksamhet för att försöka påverka våra politiska beslutsfattare att föra en solidarisk politik. Det betyder att de svaga i samhället INTE skall betala för att regeringen (nu eller någon annan gång) anser det nödvändigt att skära i de offentliga utgifterna. Visst har våra organisationer också en viktig uppgift i att erbjuda sysselsättning och kamratskap men det är inte enbart för att trivas och det roliga som vi är med.

Marianne Laxén

NYTT från Norden

Ta väl emot flyktingarna

Uttalande från NSK:s styrelse möte i Helsingör

Vi som representerar den generation som har upplevt krig på nära håll, kommer allt för väl ihåg hur ett splittrat Europa förstörde gemenskapen och utvecklingen i många år. Vi kommer också ihåg de mänskliga kostnaderna under världskrigen. Och vi kommer ihåg hur detta präglade kommande generationer. Vi uppmanar därför både regeringar och befolkningar i de nordiska länderna att ta väl emot de många flyktingarna som flyr från krig och olycka. Det är vi skyldiga av mänskliga hänsyn och för att vi ha lyckan att bo i välfärdssamhällen, som har både råd och plikt att hjälpa folk i nöd.

ml

Lyssna på oss

När vi som är äldre blir fler och fler måste man också lyssna på oss när de politiska besluten fattas. Det säger Pensionistförbundet i Norge i sitt färiska handlingsprogram. Det gäller också att välja in pensionärer i de beslutande organen. Rent konkret efterlyser det nya handlingsprogrammet bland annat att den norska regeringen gör upp en plan för hur antalet tjänster inom hälsovården och äldreomsorgen ska tryggas även i framtiden.

hh

Ordförande
Viceordförande

Sekreterare

PCF's
SVENSKA
DISTRIKT

Informatör
Kassör

Marianne Laxén, mannelx@hotmail.com
Brita Helsing, 0400 421 140
brita.helsing@anvianet.fi
Stig Kumlin, 0400 500 584
stig.kumlin@pp.inet.fi
Marianne Laxén
Rauno Kousa, rauno.kousa@pp.inet.fi

PCF's styrelse
Rauno Kousa
Stig Kumlin ersättare

PCF's fullmäktige
Marianne Laxén